

וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם, מֵאֵי טַעֲמָא מֵאַחֲרֵיהֶם. בְּגִין
 דִּישְׁתַּכְחוּ לְקַמָּהּ (נ"א לְגַבְהָא) מֵאֵרֵי מִנִּיחֵי
 קָרְבָא, מֵאֵרֵי בַלְסְטְרָאוֹת, מֵאֵרֵי רוּמְחִין וְסִיפִין,
 וְאַתְגַּלּוּן קַמָּהּ, דְּהָא הוּוּ אֲתִיין מִשִּׁירִין
 אַחֲרֵינִין, לְאַנְתָּא קָרְבָא בִּישְׂרָאֵל מִלְּעִילָא, וְעַל
 דָּא וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם.

וְתֵאֵנָּא, בְּהֵיא שְׁעָתָא, אָתָּא רַבְרָבָא שְׁלִטְנָא
 דְּמִמְנָה עַל מִצְרָאֵי, וְכַנֵּשׁ שִׁית מֵאָה
 (רַבְּוּי) רְתִיבִין מְקַטְרְגִין, וְעַל כָּל רְתִיבָא וְרְתִיבָא,
 שִׁית מֵאָה שְׁלִטְנִין מִמְנָן קְטִיגְזֵרִין, הָדָא הוּוּ
 דְּכְתִיב וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בַּחּוֹר וְגו'. וְכִי שֵׁשׁ
 מֵאוֹת רֶכֶב בַּחּוֹר, לָא הוּוּ רַבְבֵי מִצְרַיִם, מֵאֵי טַעֲמָא
 וְכֹל רֶכֶב מִצְרַיִם. אֵלָּא הָכִי תֵאֵנָּא, הָוָה סְמַא"ל
 אוֹזְזָה לִיהּ, שִׁית מֵאָה רְתִיבִין מְקַטְרְגִין לְסִייעָא

לשון הקודש

הממנה על המצרים, וכנס שש מאות
 (רַבְּבוֹת) מִרְכָּבוֹת מְקַטְרְגִים, וְעַל כָּל
 מִרְכָּבָה וּמְרַכְבָּה שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁלִיטִים
 מְמַנִּים קְטִיגְזֵרִים. זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּקַּח שֵׁשׁ
 מֵאוֹת רֶכֶב בַּחּוֹר וְגו'. וְכִי שֵׁשׁ מֵאוֹת
 רֶכֶב בַּחּוֹר לֹא הָיוּ רַבְבֵי מִצְרַיִם? מָה
 הַטַּעַם וְכֹל רֶכֶב מִצְרַיִם? אֵלָּא כִּד שְׁנִינּוּ,
 הָיָה סְמַא"ל מְלִיחָה לוֹ שֵׁשׁ מֵאוֹת
 מִרְכָּבוֹת שֶׁל מְקַטְרְגִים לְסִיעָה לוֹ. זֶהוּ

ויסע מלאך האלהים וגו', כמו שנאמר.
 וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם. מָה הַטַּעַם מֵאַחֲרֵיהֶם?
 כִּדִּי שְׁיִמְצְאוּ לְפָנֶיהָ (אֲצִלָּה) בְּעַלֵי עֲרִיכַת
 הַקָּרֵב, בְּעַלֵי בַלְסְטְרָאוֹת, בְּעַלֵי רְמַחִים
 וְחַרְבּוֹת, וְנִתְגַלִּים לְפָנֶיהָ, שְׁהָרֵי הָיוּ
 בָּאִים מִחֲנוֹת אַחֲרִים לְעֶרְדֵי קָרֵב
 בִּישְׂרָאֵל מִלְּמַעְלָה, וְעַל כֵּן וַיִּלְךְ
 מֵאַחֲרֵיהֶם.
 וְשְׁנִינּוּ, שְׁבָאוֹתָהּ שְׁעָה בָּא שְׁלִיט

לִיָּהּ. הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רַבָּב (דף נ"א ע"ב) בְּחֹר.

אֵימַתִּי אֲשֶׁלִּים קְדָשָׁא בְּרִידָּה הוּא לְסַמָּא"ל.
בְּקֶרְבָּא דְסִיסְרָא, דְעֵקֶר קְדָשָׁא בְּרִידָּה
הוּא לְכָל אֵינֹן רְתִיבִין, וְאֶתְמַסְרוּ בִידָּא
דְמִטְרוּנִיתָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שופטים ה) נַחַל קִישׁוֹן
גִּרְפָּם נַחַל קְדוּמִים וְגו'. וְלִזְמַנָּא דְאֵתִי, יִתְמַסְרוּ
כְּלָהוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה סג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם
חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצֻרָה וְגו'. וְעַל דָּא וַיִּלְךְ
מֵאַחֲרֵיהֶם, דְזְמִינָא שְׂכִינְתָא בְּסוּף יוֹמִיָּא לְאֶעְקָרָא
לוֹן מִן עֲלָמָא.

וַיִּסַּע עֲמוּד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם, מָאן עֲמוּד הָעֵנָן דָּא.
רַבִּי יוֹסִי אָמַר, דָּא הוּא עֵנָנָא דְאֶתְחַזִּי תְדִיר
עִם שְׂכִינְתָא. וְדָא הוּא עֵנָנָא דְעָאֵל מֹשֶׁה בְּגִוִּיָּהּ.
רַבִּי אַבָּא אָמַר, כְּתִיב וַיִּי' הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם, אֶלָּא

לשון הקודש

שְׂכִיב וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רַבָּב בְּחֹר. שְׂכִיב וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רַבָּב בְּחֹר. מֵתִי הַשְּׁלִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסַמָּא"ל? בְּקֶרְבָּא עִם סִיסְרָא, שְׁעֵקֶר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל אוֹתָן מְרַבְּבוֹת, וְנִמְסְרוּ בִידי הַגְּבִירָה. זְהוּ שְׂכִיב (שופטים ה) נַחַל קִישׁוֹן גִּרְפָּם נַחַל קְדוּמִים וְגו'. וְלַעֲתִיד לְבָא כְּלָם וְיִמְסְרוּ זְהוּ שְׂכִיב (ישעיה סג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצֻרָה וְגו'. וְעַל זֶה וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם, שְׁעִתִּידָהּ הַשְּׂכִינָה בְּסוּף הַיָּמִים לְעֵקֶר אוֹתָם מִן הָעוֹלָם.

וַיִּסַּע עֲמוּד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם, מִי זֶה עֲמוּד הָעֵנָן? רַבִּי יוֹסִי אָמַר, זְהוּ הָעֵנָן שְׁנִירָה תְּמִיד עִם הַשְּׂכִינָה, וְזְהוּ הָעֵנָן שְׁנִיבָם

סְיוּעָא דְצַדִּיק הוּא, וּפְרִישׁוּ דְרְשִׁימוּ דִּילִיָּהּ, וְעַל
 דָּא אָזִיל תַּאי עֲנָן יוֹמָם, וּכְתִיב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה
 יי' חֶסֶדּוֹ. וּמִסְטָרָא דְחֶסֶד אַתָּא עֲנָנָא דָּא, וְדָא
 חֶסֶד אַתְקָרִי, וְעֲנָנָא אַחֲרָא אָזִיל בְּלִילִיָּא, וְאַתְקָרִי
 עֲמוּד אֵשׁ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, עֲמוּד הָעֲנָן יוֹמָם: דָּא
 אַבְרָהָם. וְעֲמוּד הָאֵשׁ לַיְלָה: דָּא יִצְחָק.
 וְתַרְוֵייהוּ אֲשַׁתְּכְחוּ בְּשִׁכְנֵתָא, וּמַה דְאָמַר רַבִּי
 אַבְרָהָא, הָכִי הוּא וְדָאִי, דְעַל יְדָא דְהָאִי (נ"א דְבַהֲאִי)
 דְרַגְנָא, אֲשַׁתְּכְחוּ.

וְהָאִי וַיִּסַּע מִלֶּאךְ הָאֱלֹהִים תְּהוֹלֵךְ לִפְנֵי מַחְנֵה
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיִּסַּע: דְנָטִיל
 מִסְטָרָא דְחֶסֶד, וְאַתְדַּבֵּק בְּסְטָרָא דְגְבוּרָה, בְּגִין
 דְהָא מָטָא שְׁעָתָא לְאַתְלַבֵּשׂא בְּדִינָא.

לשון הקודש

אַבְרָהָם. וְעֲמוּד הָאֵשׁ לַיְלָה – זֶה יִצְחָק.
 וּשְׁנֵיהֶם נִמְצְאוּ בְּשִׁכְנֵיהּ. וּמַה שְׁאָמַר
 רַבִּי אַבְרָהָא, כִּף הוּא וְדָאִי, שְׁעַל יְדֵי זֶה
 (שְׁבִי) הִדְרָגָה נִמְצְאוּ.

זֶה וַיִּסַּע מִלֶּאךְ הָאֱלֹהִים תְּהוֹלֵךְ לִפְנֵי
 מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיִּסַּע –
 שְׁנִסַּע מִצַּד שֶׁל חֶסֶד, וְנִדְבַק בְּצַד
 הַגְּבוּרָה, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי הִגִּיעַ הַיָּמִן
 לְהַתְּלַבֵּשׂ בְּדִין.

מִשָּׁה לְתוֹכוֹ. רַבִּי אַבְרָהָא אָמַר, כְּתוּב וְהוֹ
 הֵלֶךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. אֵלֶּא סְיוּעָא שְׁל
 הַצַּדִּיק הוּא, וּפְרִישָׁה שְׁל הַרְשָׁם שְׁלוֹ,
 וְעַל זֶה הֵלֶךְ הָעֲנָן הַזֶּה יוֹמָם, וּכְתוּב
 (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה הוֹ חֶסֶדּוֹ. וּמִצַּד שְׁל
 חֶסֶדּוֹ בָּא הָעֲנָן הַזֶּה, וְזֶה נִקְרָא חֶסֶד,
 וְעֲנָן אַחֲרֵי הוֹלֵךְ בְּלִילִיָּהּ, וְנִקְרָא עֲמוּד
 אֵשׁ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, עֲמוּד הָעֲנָן יוֹמָם – זֶה

תָּא חַיִּי, בְּהֵימָּא שַׁעְתָּא אֲשַׁתְּלִים סִיחָרָא מְכֻלָּא,
וַיִּרְתָּא שְׁבַעֵין וַתְּרִין שְׁמֵהּוֹן קַדִּישֵׁין, בְּתַלְתָּ
סְטָרִין. סְטָרָא חָדָא אֶתְלַבְּשָׂא בְּעֵטְרוֹי דְּחֶסֶד
עֲלָאָה, בְּשַׁבְּעֵין גְּלִיפִין דְּנִהִירוֹ דְּאַבָּא עֲלָאָה,
דְּאַנְהִיר לָהּ.

סְטָרָא תְּנִינָא, אֶתְלַבְּשַׁת בְּרוּמְחֵי דְּגִבּוֹרָ"ה,
בְּשַׁתִּין פּוּלְסֵי דְּנוֹרָא, וְעֲשָׂרָה דִּילָהּ
דְּנִתְתּוּ מִסְטָרָא דְּאַמָּא עֲלָאָה בְּנִימוּסֵי גְּלִיפִין.

סְטָרָא תְּלַתָּאֵי, אֶתְלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁי אֲרִגּוֹנָא,
דְּלְבִישׁ מְלַכָּא עֲלָאָה קַדִּישָׂא, דְּאַקְרוּן
תְּפִאָרָ"ת, דִּירִית פְּרָא קַדִּישָׂא, בְּשַׁבְּעֵין עֵטְרִין
עֲלָאִין, מִסְטָרָא דְּאַבָּא וְאַמָּא, וְהוּא כָּלִיל לְהֵאֵי
סְטָרָא וְלְהֵאֵי סְטָרָא.

(ס"א וַתְּרִין עֵטְרִין מִסְטָרָא דְּאַבָּא וְאַמָּא, וְאֵינִין שְׁבַעֵין וַתְּרִין שְׁמֵהּוֹן.) וַתְּנִינָן

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מצד האמא העליונה במנהגים חקוקים.
צד שלישי התלבש בלבושי ארגמן
שלוש המלך העליון הקדוש,
שנקראים תפארת, שירש הבן הקדוש
בשבעים עטרות עליונות מצד של האב
והאם, והוא כולל את הצד הזה והצד
הזה.

פא ראה, פאותה שעה נשלמה הלכנה
מהכל, וירשה שבעים ושנים שמות
קדושים בשלשה צדדים. צד אחד
התלבש בעטרת החסד העליון בשבעים
חקיקות של אור של האבא העליון
שמאיר לה.

הצד השני התלבש ברומחי הגבורה,
בששים מכות אש, ועשרה שלה שירדו

(ושתי עטרות מצד של אבא ואמא, והם שבעים ושנים שמות.)

מִסְטָרָא דְחֶסֶד שְׁבַעִין וְתָרִין סְהַדִּין. מִסְטָרָא
 דְּגִבּוּרָא שְׁבַעִין וְתָרִין סוּפְרִין. מִסְטָרָא דְתַפְאֶרֶת
 שְׁבַעִין וְתָרִין גּוּזִין לְאַתְפָּאֶרָא.

וּבְהַאי אַתְרַ, אֲתַגְלִיף חַד בְּחַד, וְאַסְתְּלִיק שְׁמָא
 קַדִּישָׁא, רָזָא דְרַתִּיכָא, וְחָכָא אֲתַגְלִיפוּ
 אַבְהַתָּא, לְאַתְחַבְרָא בְּחַד, וְהוּא שְׁמָא קַדִּישָׁא
 גְּלִיפָא בְּאַתּוּזִי.

צְרוּפָא דְאַתְוּוֹן אֱלִין, אֲתַוּוֹן קַדְמָאִי, רְשִׁימִין
 בְּסַדְרָן בְּאַרְחַ מִישָׁר, בְּגִין דְּכֻלְהוּ אֲתַוּוֹן
 קַדְמָאִי אֲשַׁתְּכְחוּ בְּחֶסֶד, לְמַחַד בְּאַרְחַ מִישָׁר,
 בְּסַדְרָא מַתְתַּקֵּן.

אַתְוּוֹן תַּנְיִינִי, רְשִׁימִין בְּגִלְגּוּלָא לְמַפְרַע, בְּגִין
 דְּכֻלְהוּ אֲתַוּוֹן תַּנְיִינִי, מִשְׁתַּכְחוּ
 בְּגִבּוּרָה, (ס"א מְגִבּוּרָה) לְגַלְאָה דִּינִין וְזִינִין דְּאַתְיִין
 מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא.

לשון הקודש

וְשִׁנְיִנוּ, מִצַּד חֶסֶד שְׁבַעִים וְשָׁנִים
 עֲדִים. מִצַּד הַגִּבּוּרָה שְׁבַעִים וְשָׁנִים
 סוּפְרִים. מִצַּד תַּתְּפֶאֶרֶת שְׁבַעִים וְשָׁנִים
 גּוּזִים לְהַתְּפָאֶר.

וּבְמַקּוֹם זֶה נַחְקֵק אַחַד בְּאַחַד,
 וְהַתְּעִלָּה הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, סוּד הַמְּרַכְּבָה,
 וְכַאֵן נַחְקֵקוּ הָאֲבוֹת לְהַתְּחַבֵּר בְּאַחַד,

וְהוּא הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ חֲקוּק בְּאוֹתִיּוֹתָיו.
 צְרוּפָא הָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ, אוֹתִיּוֹת
 רֵאשׁוֹנוֹת, רְשׁוּמוֹת פְּסָדְרִים בְּסַדְר
 יִשָּׂר, מִשׁוּם שְׁכַל הָאוֹתִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת
 נִמְצְאוּ בְּחֶסֶד, לְלַבֵּת בְּדֶרֶךְ יִשָּׂר
 בְּסַדְר מַתְתַּקֵּן.
 אוֹתִיּוֹת שְׁנוֹת רְשׁוּמוֹת בְּגִלְגּוּל

אַתָּוֹן תְּלִיתָאֵי, אֵינֹן אַתָּוֹן רְשִׁימֹן, לְאַתָּוָא
 גּוֹזִינִן, לְאַתְעַטְרָא בְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וְכִלְא
 בִּיה מִתְחַפְּרֵן וּמִתְקַשְּׁרֵן, וְהוּא אַתְעַטְר בְּעַטְרוֹי
 בְּאַרְח מִיִּשְׂרָא, וְרִשִׁים לְהֵאֵי סְטְרָא וְלְהֵאֵי סְטְרָא,
 בְּמִלְכָּא דְאַתְעַטְר בְּכִלְא.

הָכָא אַתְרִשִׁים שְׂמָא קְדִישָׁא גְּלִיפָא בְּשִׁבְעִין
 וְתָרִין תִּיבִין, דְּמִתְעַטְרֵי בְּאַבְהָתָא, רְתִיכָא
 קְדִישָׁא עֲלָאָה. וְאֵי תִימָא, הֵינִי אַתָּוֹן תְּלִיתָאֵי, מָאֵי
 טַעְמָא לָאו אֵינֹן פְּתִיבִין, מְנַחֵן בְּאַרְח מִיִּשְׂרָא
 פְּסִדוֹרֵן, וּמְנַחֵן לְמַפְרַע, לְיִשְׂרָא לְהֵאֵי סְטְרָא,
 וְלְהֵאֵי סְטְרָא, דְּהֵא תִינִינֵן, (תהלים צט) אַתָּה פּוֹנֵנֶת
 מִיִּשְׂרָאִים, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד מִיִּשְׂרָאִים לְתִרֵי
 סְטְרֵי, וּכְתִיב (שמות כו) וְהִבְרִיתָ הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים

לשון הקודש

ושתיים תבות שמתעטרות באבות,
 המרכבה הקדושה העליונה. ואם
 תאמר, מה הטעם אינן בתובות
 האותיות השלישיות הללו, מהם בסדר
 ישר בסדרם, ומהם למפרע, לישר את
 הצד הנה ואת הצד הנה, שהרי שנינו,
 אתה פוננת מישרים - הקדוש ברוך
 הוא עשה מישרים לשני הצדדים,
 וכתוב (שמות כו) והבִּרְיִת הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ
 הַקְּרָשִׁים וְגו', זה הקדוש ברוך הוא. רבי

למפרע, משום שכל האותיות השניות
 נמצאות בגבורה (מגבורה), לגלות דינים
 ומינים שבאים מצד השמאל.

אותיות שלישיות הן אותיות רשומות,
 להראות גננים, להתעטר במלך הקדוש.
 והכל מתחברים ונקשרים בו, והוא
 מתעטר בעטרותיו בדרך ישר, ורושם
 את הצד הנה ואת הצד הנה, כמו מלך
 שמתעטר בכל.

כאן נרשם השם הקדוש חקוק בשבעים

וְגו', דָּא קִדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא. רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר, דָּא
יַעֲקֹב, וְכֹלָא חַד.

אַלְא לְמַלְכָּא דְאִיהוּ שְׁלִים מְכֹלָא, דַּעֲתִיָּה שְׁלִים
מְכֹלָא, מָה אֲרַחֲיָה דְהָהוּא מְלָכָא. אַנְפּוּי
נְהִירִין פֿשֿמֶשׂא תְדִיר, בְּגִין דְאִיהוּ שְׁלִים. וְכַד
דְּאִין, דְּאִין לְטַב וְדְאִין לְבִישׁ. וְעַל דָּא בְּעֵי
לְאַסְתְּמָרָא מִנִּיעָה. מָאן דְאִיהוּ טַפְשָׂא, חָמִי אַנְפּוּי
דְמַלְכָּא נְהִירִין וְחִיבִין, וְלֹא אַסְתְּמַר מִנִּיעָה. וּמִאן
דְאִיהוּ חִפְיָמָא, אַף עַל גַּב דְחָמִי אַנְפּוּי דְמַלְכָּא
נְהִירִין, אָמַר מְלָכָא וְדְאִי שְׁלִים הוּא, שְׁלִים הוּא
מְכֹלָא, דַּעֲתִיָּה שְׁלִים, אַנְא חָמִי דְבַהּהוּא נְהִירוּ,
דִּינָא יְתִיב ^(דף נ"ב ע"א) וְאַתְפְּסִיא, אַף עַל גַּב דְלֹא
אַתְחִיָּיא, דְאִי לֹא חָכִי, לֹא יְהִי מְלָכָא שְׁלִים, וְעַל
דָּא בְּעֵי לְאַסְתְּמָרָא.

לשון הקודש

שהוא חכם, אף על גב שהוא רואה
שפני המלך מאירים, אומר: המלך ודאי
הוא שלם, שלם מהכל, שלם בדעתו,
אני רואה שפאותו האור יושב בדין
ונתפסה, אף על גב שלא נראה, שאם
לא פה, לא יהיה מלך שלם, ולכן צריך
להשמר.

יעקב אמר, זה יעקב. והכל אחד.
אלא, למלך שהוא שלם מהכל, דעתו
שלמה מהכל, מה דרך אותו המלך?
פניו מאירות תמיד פשמש, משום
שהוא שלם. וכשדן, הוא דן לטוב ודן
לרע, ועל זה צריך להשמר ממנו. מי
שהוא טפוש, רואה את פני המלך
מאירות ומחזכות ולא נשמר ממנו. ומי